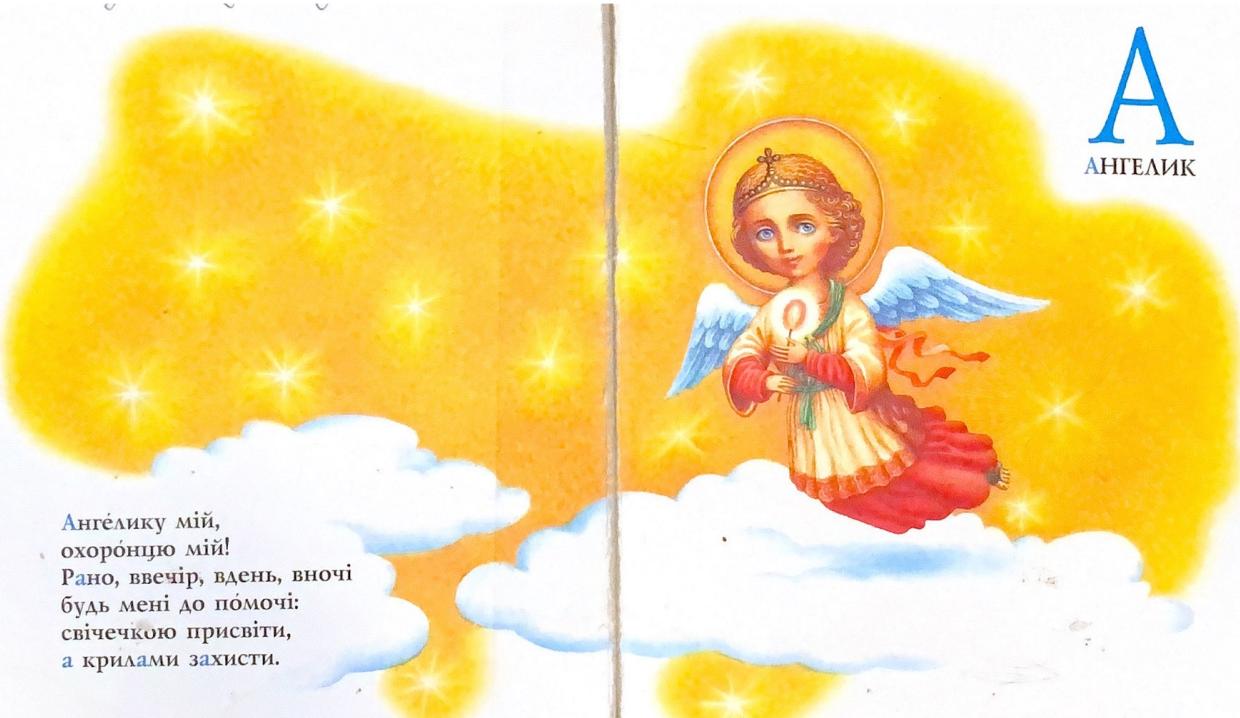

АБЕТКА

А·БА·БА·ГА·ЛА·МА·ГА

Ангеліку мій,
охоронцю мій!
Рано, ввечір, вдень, вночі
будь мені до помочі:
свічечкою присвіти,
а крилами захисти.

Б

БАРАНЧИК

Малесенький баранчик
у лікаря бував.
Не плакав, не боявся,
і ротик відкривав.

І каже лікар: «Молодець!
Тепер, прόшу тебе,
скажи мені, будь ласка: «А-а!»
Баранчик каже: «Бе-е-е!»

В

ВЕДМЕДИК

Ведмедівна вівці пасла,
заробила грудку масла.
Вареників наварила,
ведмедика запросила.

Г

ГАРБУЗ

Ходить гарбуз по городу,
питається свого роду:
— Ой чи живі, чи здорові
всі родичі гарбузові?

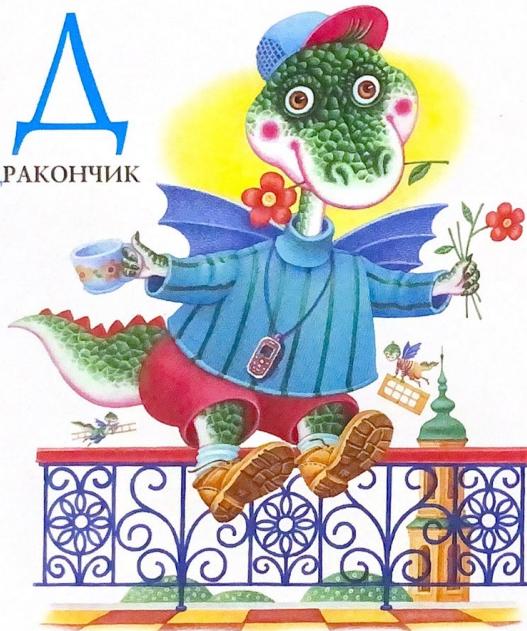
Г

ГУДЗИК

Гава з Києва прийшла,
гава гудзика знайшла:
— Гарний гудзик, далей!
Я візьму його собі!

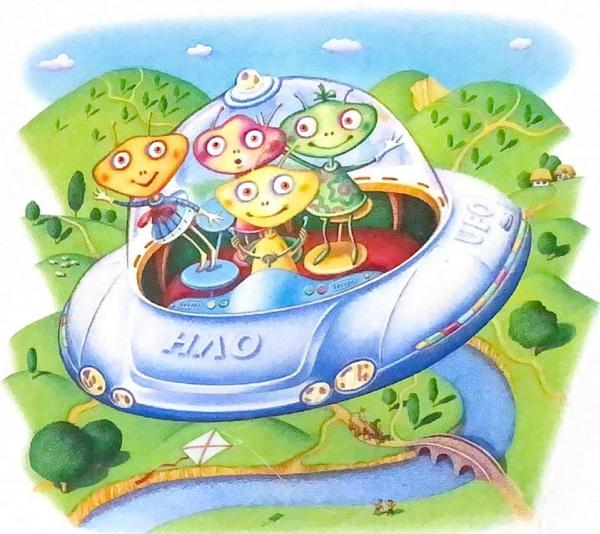
Д

ДРАКОНЧИК

Сів дракончик
на балкончик,
вишив чаю,
з'їв вазончик.

Ми дракона не злякалисъ,
тільки дзвінко засміялисъ:
— Ой, заходь мерцій до нас
на драконський ананаs!

Е

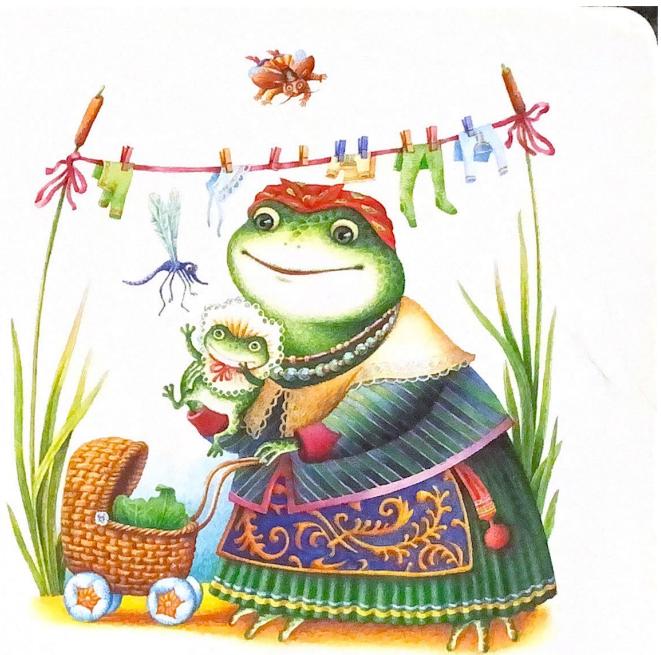
ЕНЕЛЯТА

Чи було, чи не було
ене-ене-енеЛО.
Там лєгли енелята —
манюпусінькі хлоп'ята.
Ручками махали,
«Всім пливіт!» — кричали.

Є

ЄНОТИ

— Чи є в тебе, єнотику,
дзеркальце мое?
— Є, не плач...
Я вже в нього надивився,
зачесався, вбраєвся, вмився,
що й в болоті замастився, —
який гарний — бач?

Ж

ЖАБКА

Біля озера щодня
бавить жаба жабеня:
обіймає лапкою,
називає жабкою.

Уранці біля хати
малесенькі сліди:
зайчаточко вухате
прихόдило сюди.

З ЗАЙЧИК

Стояло біля хати,
ступило на поріг,
хотіло нам сказати,
що випав перший сніг.

- **И-ги-ги!** Пироги! — гиготіло.
- А не дам, а не дам! — відповіло.
- **Ич, який!** **Ич, який!** — засопіло.
- А такий, а сякий! — відповіло.

И
И-ГИ-ГИ

І

ІНДІК

У дворі індик
узувається,
до нього індинка
озивається:

— Індиче-інде,
ходім деїnde,
бо тут зімонька,
мерзнуть крілонька.

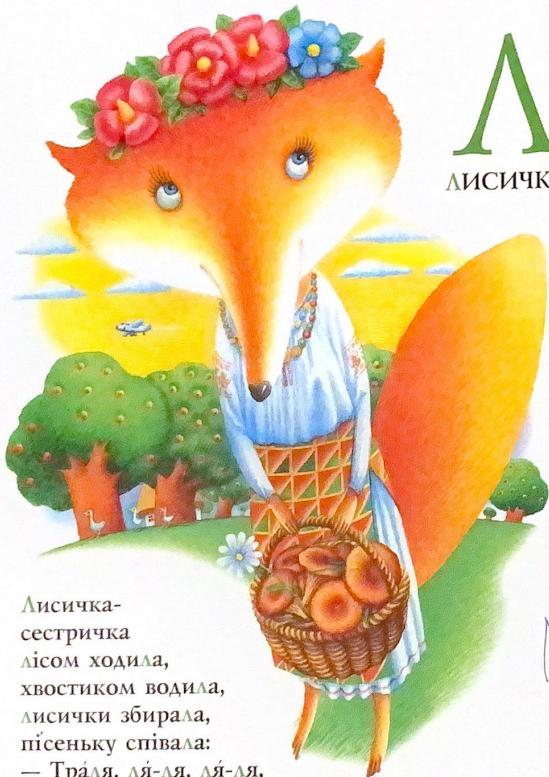
Їкакатко з їкачком
їли кашку з молочком.
Кашка була солодка,
моя казка — коротка.

Ї

ЇКАЧОК

Л

ЛИСИЧКА

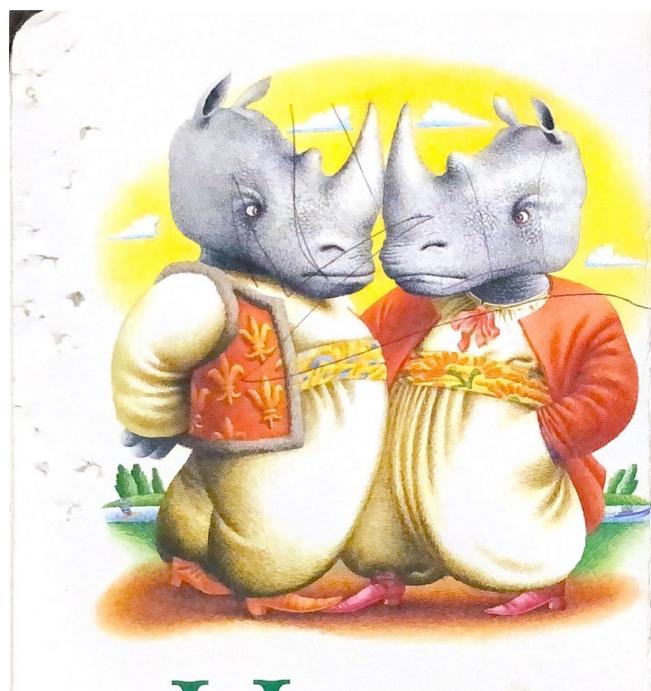
Лисичка-
сестричка
лісом ходила,
хвостиком водила,
лісички збирала,
пісеньку співала:
— Траля, ля-ля, ля-ля,
ой, яка я краля!

М

МИШКА

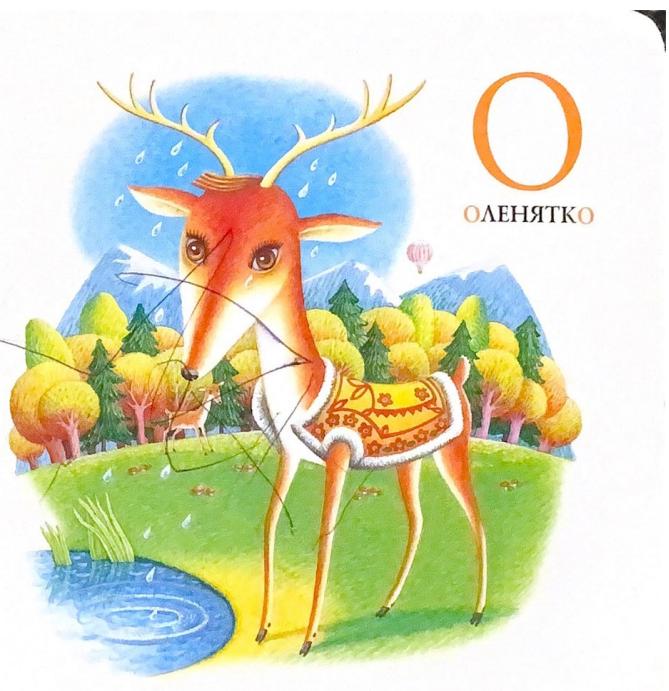
Їде мишка долиною
морквяною машиною.
Доки в місто доповзе —
півмапини погризе.

Н

НОСОРОГИ

Носоріг носорогу
наступає на ногу.
— Любий наш
носороже,
так робити негоже.

О

ОЛЕНЯТКО

В лісочку на галявиці
озерце синє є,
маленьке оленятко
водичку з нього п'є.

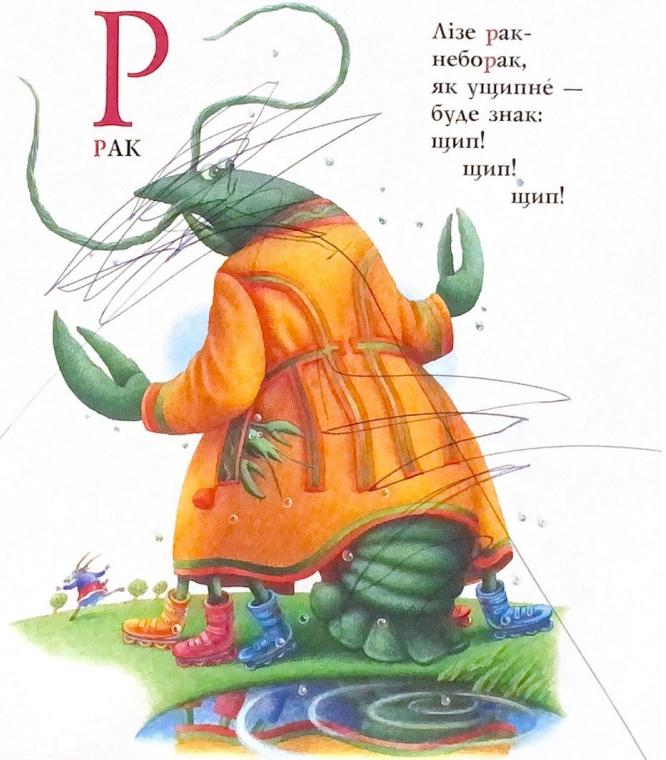
І кличе: «Мамо, мамо!..»
Аж вітерець притих...
Іпадають краплинки
із ріжок золотих.

Два півники,
два півники
горох молотили,
дві курочки-
чубарочки
до млина носили.

П ПІВНИКИ

Цап меле,
цап меле,
коза насипає,
а маленьке
козенятко
на скрипочці грає!

Лізе рак-
неборак,
як уципнє —
буде знак:
щип!
щип!
щип!

С

СОРОКА

Сорока-білобока
на припічку сиділа,
дітям кашку варила;
ополоником мішала,
а хвостиком накривала.
Цьому дам і цьому дам,
цьому дам і цьому дам,
а цьому — не дам!..

Бо цей буцман
діжі не місив,
дров не носив,
діток гулять не водив —
справжній лежень!
Фурр-р! — та й полетіла,
тобі на голову **сіла**.
Киш!

Т

ТЕЛЯТКО

Пішов Мартин
у Яготин,
купив собі телятко.
Телятко — хвиць! —
Мартин — беркиць!..
Почнемо знов
спочатку...

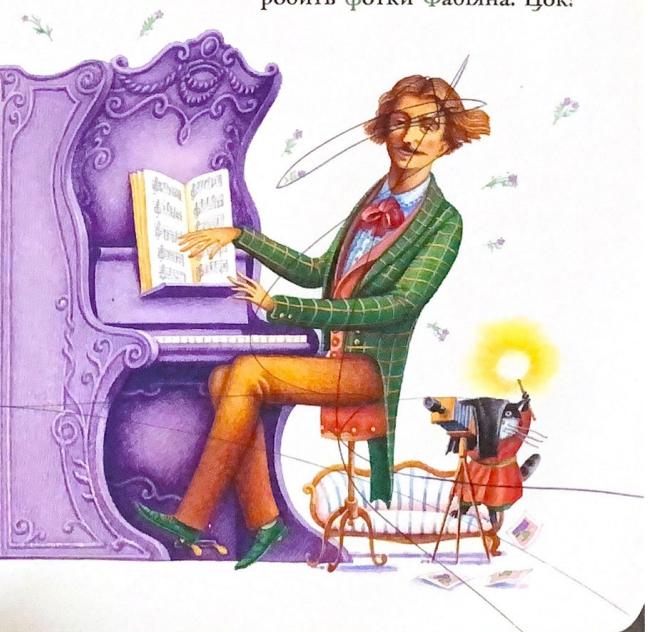

У

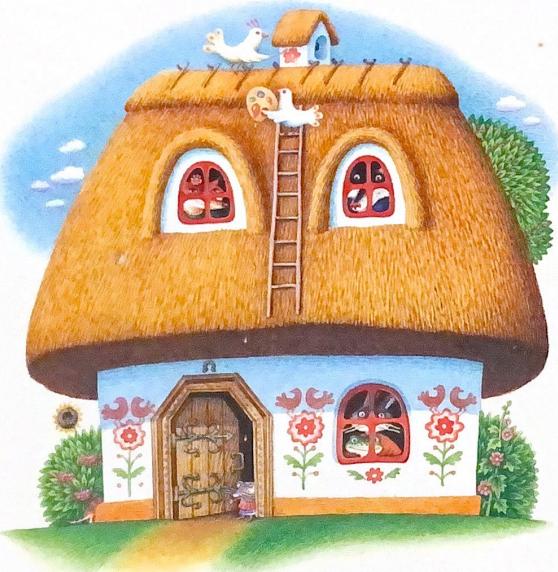
УЧИТЕЛЬ

Учитель є у зайчика,
учитель є у котика,
учитель є у їжачка,
і навіть в бегемотика.

ФОРТЕП'ЯНО

Одін дуже гарний пан
на прізвисько Фабіян
у крамниці рано-рано
купив собі фортеп'яно.
Одягнув новенький фрак,
вчиться грати гопак.
Пан фотограф із дивана
робить фотки Фабіяна. Щок!

Ось вам, дітки, гарна хатка,
ось віконце і дверцятка.
За хаткою — **хтось** хитренъкий,
хтось пухнастий і смішненький.
Ось його **хвосточок**
ще й лапки шматочок.
Хто ж то там?

X

ХАТКА

Бородатий **цап** півдня
вчив лічити **цапеня**:
— Ну-бо, мудра голова,
скільки буде два і два?..
Взяв морквинки дві і дві,
розкладає на траві...
Цапеня немов німе,
цапеня ні бе ні ме...

Відійшов на хвильку **цап**, —
що тут довго думати?..
Цапеня морквинки хап! —
і скоріше хрумти.
Цап вернувся: — Ой, біда!
Що ж **це** ти, мій братику?!

І не соромно хіба? —
схрумав математику!

Ч

ЧЕРЕПАХА

Я чудове-пречудове
мамине дитятко:
чере-чапе,
чере-шапе,
черепашенятко!

Ш

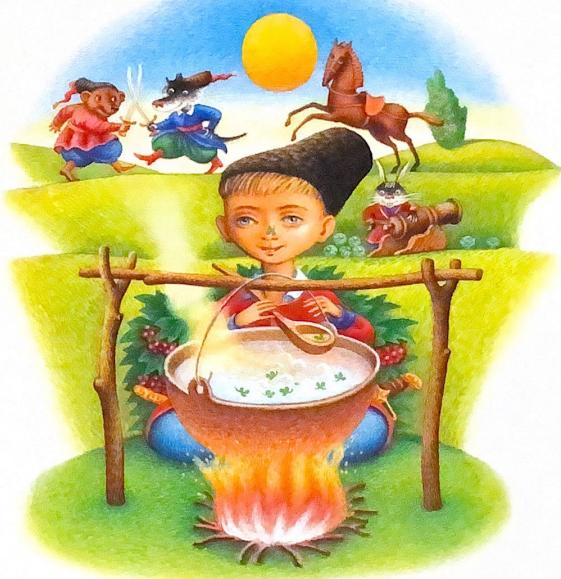
ШПАК

Марширує шпак —
відважний вояк:
кулі з винограду,
шабля з шоколаду, —
кроком руш!

Щука ляшко
штовхнула
і вшипнула за бочок.
— Ох ти, щучко,
ти щипучко,
попадешся
на гачок!

Щ
ЩУКА

Юрчик-мурчик нюхав юшку,
прилішив на ніс петрушку.
А-а-пчхи!..
Добра юшечка була,
тільки ложечка мала!..

Ю
ЮШКА

Я

ЯЛИНКА

У лісі, в лісі темному,
де ходить хитрий лис,
росла собі ялиночка
і зайчик з нею ріс.
Ой сніту, сніту білого
насипала зима!
Прибіг сховатись зайнько —
ялиночки нема...

Ішов тим лісом Дід Мороз,
червоний в нього ніс,
він зайчика-стрибайчика
у торбі нам приніс.
Маленький сірий зайньку,
ходи, ходи до нас!
Дивись, твоя ялиночка
горить на весь палац!

Щоб краще зрозуміти «м'якість»,
прочитайте цього біршика без м'яких знаків:

Хтось маленький на пеньку
знає пісеньку таку:
«Осі́ і книжечці кінець,́,
а хто вивчив — молодець!»

Ь

М'ЯКИЙ ЗНАК

